

[Juul-Madsen.]

pct.-afgiften var klarlagt — og de er jo ikke så forfærdelig indviklede, for det er forholdsvist enkelt at tage stilling til, om man er tilhænger af sådan en afgift eller ej — i udvalget kunne skaffes flertal for at afgive betænkning. Da hr. Stetter måtte konstatere, at der ikke i udvalget kunne skaffes flertal for at afgive betænkning, besluttede vi at bede folketinget om at henstille til skatte- og afgiftsudvalget, at man fik afgivet betænkning, således at denne sag, som jo vedrører mange ting også her i tinget, kunne finde sin afklaring.

Mit standpunkt er altså ikke en kritik af formanden for folketingets skatte- og afgiftsudvalg, hr. Stetter, men et forsøg på at understøtte hans bestræbelser for, at skatte- og afgiftsudvalget får afgivet den betænkning.

Morten Lange (SF):

Hr. Gudme var glad ved hr. Enggaards bemærkninger. Jeg synes, han skulle være så glad, at han gjorde det eneste fornuftige, nemlig at tage sit forslag tilbage. Jeg synes, at det på baggrund af det, der nu forlyder og foreligger, er helt urimeligt at bringe et principforslag af den slags til afstemning i dette ting, når der for det første er tilsagt, at sagens realitet bliver ordnet på den sædvanlige måde, og der for det andet er givet tilsagn om, at selve spørgsmålets kerne, nemlig hvorvidt man under den ene eller den anden form kan kræve et forslag til behandling i salen, vil blive taget op til behandling i forretningsordensudvalget, sådan at vi har en rimelig chance for at få ordentlige regler at gå efter. Derfor synes jeg i virkeligheden, det skulle være den fornuftige udgang på denne sag.

Der er en hel del — i hvert fald kan jeg roligt garantere for, at mit parti repræsenterer dem — som egentlig synes, at det er en overordentlig vigtig sag: der må være klare regler for, at vi ikke kan få skjult noget i udvalg, som har flertal i denne sal, og på den anden side er det meget betænkeligt, hvis et parlament fra tid til anden forfalder til, at når man af en eller anden grund har lyst, så fraviger man sin egen forretningsorden uden at ændre den. Vi vil jo gerne have respekt om de love, vi laver, og det kan skam

være svært nok, men hvis vi ikke er indstillet på selv at holde dem, vi selv har i huset, er det altså en lille bitte smule mere besværligt at få folk til at forstå det.

Men denne situation kan jo ende meget idyllisk og smukt. Vi har fået et udtryk for, at det er god politik, at vi er hæderlige parlamentarikere, og vi har fået et udtryk for, at alting vil løses på bedste måde; så mangler vi bare, at hr. Gudme er lige så fornuftig som dem, hvis ord ellers har lydt her, og nu har han en chance — jeg er helt sikker på, han har plads til en kort bemærkning.

Kaj Hansen (DKP):

Hr. Risgaard Knudsen gav udtryk for, at han havde undret sig over, hvad jeg sagde, og fandt ikke, at det var i overensstemmelse med, hvad der blev givet udtryk for ved første behandling. Hr. Risgaard Knudsen var så venlig at citere, hvad jeg sagde ved første behandling. Jeg sagde, at det var det mest ejendommelige forslag, jeg havde set endnu. Ja men det kan da ikke overraske hr. Risgaard Knudsen; alle her i salen mener jo, at man ikke har set noget tilsvarende før. Så der skulle ikke være noget mærkeligt i at kalde det ejendommeligt.

For det andet blev det hævdet, at jeg skulle have sagt, det ikke var gennemtænkt. Nej, det er da heller ikke sikkert, det er tilstrækkelig gennemtænkt, men vi står i denne realitet her, og hr. Risgaard Knudsen gav selv udtryk for, at det var proceduren, det drejede sig om. Vi har ikke spor imod, at det her bliver fastslået, at folketinget i en given situation kan forlange, at et udvalg gør sit arbejde færdigt inden for en vis frist og det kommer frem i folketinget. Vi vil ikke under nogen omstændigheder afskære os fra, hvis det skulle blive nødvendigt, at stille det samme krav, hvis vi finder, at et af vores forslag på mærkværdig vis skulle blive væk i et eller andet udvalg.

Poul Westergaard (DR):

Kun den korte bemærkning til hr. Glistrup, at det ikke var min hensigt med de bemærkninger, jeg gjorde, at pudse hr. Glistrups martyrglorie. Det benytter han jo enhver mulig lejlighed til. Jeg beklager, hvis jeg har givet ham en ekstra; det var ikke min mening.